

Te iubesc de mai multe ori decât poate bate inima mea...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving I am all

culori pentru a-ți picta lumea...

... pentru mine, pentru tine și pentru cei care mă iubesc

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com

Mișcarea Sunkuwriter #SunKuWriter

UMBRA

Figura în noapte, dansând între umbre. Mister și tăcere, un poem în mișcare.

Te iubesc infinit, ca bătăile incesante ale inimii mele. Fiecare bătaie este o melodie a iubirii, o simfonie eternă care răsună în suflet

Eu expir, tu inspiri, împărțim același aer... al iubirii

Sunt toate culorile pentru a-ți picta lumea... Pentru mine, pentru tine și pentru cei care mă iubesc.

Într-o zi, ai plantat o rădăcină în inima mea... Astăzi, este un copac numit dragoste pentru viață. Nu va fi niciodată dezlădăcinat, pentru că trăiește în mine.

Transformator

Un echilibru de forțe sclipitoare care transformă realitatea. Magia este în fiecare detaliu, schimbarea în fiecare secundă.

Panoul electric: dirijorul invizibil care orchestrează simfonia curentului universal, conducând energia acolo unde are loc viața.

Lumina soarelui: magia care luminează adâncurile ascunse ale Mamei noastre Pământ.

Fântână luminoasă

Picături de viață cad,

*Luminând calea, La
izvorul destinului.*

Far

Lumina se rotește neîncetat, ca dansul anormalității.

Nervii dansează la sunetul electrocutărilor inimii, fiecare puls o poveste, fiecare clipire un univers.

Valuri de gânduri, ele vin și pleacă ca marea. Unduite, circulare, ele dansează pe infinitul valurilor.

Simți electricitatea din corpul tău, ca un râu de energie care curge în marea de valuri. Un dans al particulelor, o simfonie a curenților.

Cu fiecare bătaie, simt pulsul electric al vieții, ca frunzele în vânt, dansând în armonie.

Adevărul este ca soarele, el strălucește puternic atunci când este descoperit din impuls. Lasă-te luminat de puterea sincerității!

O pană de voci, unde ființa strălucește în tăcere. Furtunile se calmează, găsim lumina în seninătate.

O lumânare luminoasă, durere aprinsă de ceara topită. Sentimente care se estompează, dar își lasă amprenta.

Uși electrice, moi la atingere, dar care se închid înainte de a se deschide. Ferăstraiele electrice taie rădăcinile urii, vibrând cu energie întunecată. Fie ca noi să transformăm această forță în pace și armonie.

O rază de lumină șterge amintirile, transformându-le în fum luminos. Electricitatea dansează în aer în timp ce mintea caută claritate.

Mințile vibrează cu turbulențe electromagnetice, dansând între electromagnetisme infinite. Energia universului pulsează, dezvăluind mistere invizibile.

Fulgerul electrizant, energia care ne paralizează și ne face mintea să vibreze. Meditați în haos, găsiți pacea în tunet.

*Lumini diavolești dansează în aer,
Fiecare ființă strălucește, o stea sclipește.
Intermitențe care ne fac să visăm.*

Luminile clipesc la nesfârșit, precum gândurile care nu încetează niciodată. Fluxul vieții curge neîntrerupt, în timp ce noi încercăm să ne găsim liniștea în intermitențe.

Lumină opacă, ființele dansează în amurg. Mirabolantii strălucesc în întuneric, dezvăluind misterele nopții.

Vibrații electrice

*Fire de energie dansează prin mine,
un corp vibrant în ton, conectându-
mă la univers.*

În al 10-lea circuit electric

*Urc și avansează, energia cedează,
Incoruptibil, fără oprire, merg în
lumina care se răspândește.*

*O furtună electrică de emoții! Cuvintele dansează sub ploaia senzații, fiecare
picătură un vers, fiecare tunet un poem.*

Ecouri ascuțite de lumină,

vocea se frânge, strălucește.

Lumina care îmbrățișează tăcerea.

În întunericul strălucitor, ființele umblătoare strălucesc ghidate de ochii lor.

Ele merg, ghidate de lumina interioară.

Fluorescență Ele înfloresc

și cad, tunetele dansează în

aer, în toate direcțiile.

"Eclipsare

Fulgerul strălucește puternic, orbind

*plăceri și priviri, senzații într-un dans de
lumină.*

*Incandescențe în suflet, unde arcele adânci se împletesc, reținând șocuri
dinamice și incandescențe.*

Electrocutabile: O nuanță care ciocănește incongruențele

sentimente, apelând la o lumină puternică și hotărâtă. Fie ca electricitatea să lumineze calea sufletului!

Mă învălu în luminile ascuțite ale amurgului, unde ființa mea găsește blândețe. O rază de lumină care mă încântă, ca îmbrățișarea soarelui când își ia rămas bun.

Reminiscențe ale unui nou răsărit! Mă trezesc absorbit de o zi luminoasă, gata să las întunericul în urmă. Cu puterea luminii, voi răspândi putere și energie întregii comunități constelare.

Lumină de prezență

Acea lumină blândă care te însoțește în momentele de pace și contemplare. Este o prezență care hrănește, dar și provoacă sufletul în tăcere.

Lumina roșie

*Lumina roșie strălucește,
blochează nervii, accelerează
calmul din tine.*

O ciocnire de idei, pornind spre orizont. Minți care navighează, fără țință, fără impuls. Se răspândesc ca o maree.

O lumină însoțitoare, în care umbra nu se dă de gol și lumina nu se simte. O strălucire care ne însoțește, chiar și atunci când nu ne dăm seama.

Tunetul dansează pe cer, spulberând liniștea cu răgete averse de plăcere. Fiecare bubuitură este o promisiune de furtună, o simfonie a puterii.

Lumină puternică

*Luminile puternice judecă,
vieți pierdute în întuneric, voci
needucate răsună.*

*Raze puternice, lacerante Taie legături
imposibil de legat,
ca o forță a naturii care ne provoacă!*

*Lumină glazurată
În umbra minții, razele
voluminoase de lumină
întunecă rațiunea.*

*Lumină intensă
Ceața dansează,
Sub lumina neagră care strălucește,
Intensitate.*

*Luminos Cosmic
Ca un cosmos pătrunzător și profund care liniștește uitarea sufletului. Lasă
lumina universului să te învăluie și să lumineze calea ființei tale.*

*Lumina are puterea de a vindeca, chiar și în cele mai întunecate momente.
Când totul pare fără speranță, ea ne ghidează în curentul extatic al vieții de zi
cu zi. Fie ca tunetul disperării să se transforme în fulger de dinamită, luminând
calea către un viitor radiant.*

*Vindecat de lumină și mișcare, am lăsat în urmă măruntaiele rigorii. Dar
această lumină luminează trecutul? Doi poli, două extreme de energie...*

*Am fost atins de lumina pozitivă și vindecătoare, nu de umbra întunecată.
Claritatea emoțiilor luminează amurgul imediatului și impulsivului. Fără tranziții
opace, doar sentimente autentice.*

*Lumina este intensă, va arde pe oricine i se opune. Participă la entuziasmul și
plăcerea de a trăi. Într-o zi, lumina se va stinge, dar până atunci, ține-te de
talentul ca de o rază albastră ascuțită. Eliberează-te de gândurile întunecate.
Strălucește cât mai poți!*

*În interiorul nostru, lumina strălucește, dar există și furtuni și tunete. Viața este
alcătuită din contraste: un foc care ne încălzește și uneori ne arde. Avem nevoie
de această energie pentru a face față provocărilor și pentru a găsi un sens în
scuzele pe care le facem.*

Lumina și tunetul din noi, energia pură și focul care ne hrănește. Viața este alcătuită din lumini trecătoare, provocări care ne pun la încercare. Ne găsim puterea în energia care ne ghidează.

Nu există lumină fără energie, iar totul vibrează cu propriul său curent. Esența ființei ne provoacă și uneori ne confruntă cu mistere incompreensibile. Energia nu șochează, ci încearcă să stingă lumina. Cu toate acestea, lumina se dezvăluie întotdeauna.

În liniștea timpului, lumina Blue Ray se dezvăluie, infiltrându-se în simțuri. Claritatea gândirii, opinia întărită. Energiile negative sau pozitive nu o intimidă.

Energia îi întâmpină pe toți, călătorind cu viteza luminii, fără tăieturi sau bariere. Toată lumea are dreptul să simtă, pozitiv sau negativ.

Faiska neagră dansează la granița dintre înțelepciune și nebunie, vibrând cu energie și dorință. Folosește-ți propria lumină pentru a atinge infinitul și vei vedea un zâmbet arzător, ca o cenușă frenetică.

În cadranul universului, raza albastră alunecă cu seninătate, luminând căile distragerii și ale stresului. Cu discernământ, ea ghidează energiile și fotonii, evitând scurtcircuiturile. Vibrantă și impulsivă, viteza sa nu este cea a luminii, ci a Razei Albastre însăși.

În tranziția energiilor, ne confruntăm cu forțe care ne împiedică să trăim clipa. Tunetul răsună, dar unda sa sonoră nu este atât de puternică pe cât pare.

În dansul dintre lumină și umbră, realitatea este ascunsă, întunecată de sclipiri iluzorii. Dar în umbră, imaginația luminează căi pe care ochiul nu le poate atinge.

Furia Razei Albastre îmi pătrunde în suflet, dezintegrând prejudecățile și intoleranța. Energia pură se revărsă din pori, luminând calea. Fie ca această rază albastră să ne călăuzească!

Lumina artificială

Lumina pe care o creăm, un dans al artificiilor, încurcat fără rușine în complexități. S-a pierdut simplitatea?

Lumina laser

În liniștea nopții, o lumină pătrunde. Invizibilă și intensă, ea străpunge imperceptibilul.

Lumina călăuzitoare, chiar și la cele mai întunecate răscruci, dezvăluie ceea ce noi nu putem vedea. Imperceptibilă, dar puternică, ea aspiră prejudecățile și ideile otrăvitoare, transformându-le în vindecare. Fie ca strălucirea ei să ne lumineze mereu!

Lumina mansardei, fum dansant, amintiri pierdute în zdrențe. Gânduri frenetice, lente, necoordonate. Minte se răcește, acțiunea ezită.

În lenea momentului, mintea dansează între lumini cerebrale și stimuli electrici. Rătăcitoare, ea își găsește inspirația în curenții de acum.

Magia masei corporale, strălucirea hipnotică a luminii, ca dansul rimelor fără sens. Frumusețea haosului, poezia clipei.

Luminile podului strălucesc, luminând amintiri și gânduri. Fiecare cap este un univers, cu rădăcini eclectice și vise ingineresti. Mi-aș dori să pot explora aceste poduri, unde viața trăită se odihnește fără grabă.

Amintiri care strălucesc în podul sufletului, veșnic deschise sau închise în cuferele memoriei.

Fulger!

Acel moment în care cerul se luminează și inima îți bate cu putere. Lumina taie întunericul, aducând o liniște care strigă. Un moment efemer, dar puternic, care ne amintește de puterea naturii și de propria noastră existență.

Fulgerul acela care șterge conștiința, între gemete elocvente și acțiuni neglijente. Imobil, aștept următorul fulger din lume.

Cenușă de lumină

Acea cenușă care te , căldura unor fiare feroce și puternice. Contaminată de cenușa Luminii din trecut și din viitor, omniprezentă.

Nu uiți, nu te predai, ești rebeliune pură!

În tăcerea clipei, lumina dansează, amintirile curg ca râuri de cuvinte. Controlează-te, iar setea de lumină se transformă în poezie.

Cenușa arzătoare dansează în inima ta, un corp magnetic care fluieră de dorință. Două fețe, una virilă și cealaltă senzuală, te provoacă. Tu nu cedezi, nu alegi, ești fuziunea perfectă.

Aceste cenușă de lumină încălzește întunericul, aducând protecție împotriva ploilor devoratoare. Ele se răspândesc pe continente într-o îmbrățișare atemporală.

În lumina plăcerii

Lumina invadează și dăruiește, dezvăluind plăceri secrete. Anxietate chimică, plăcere sedentară, dar nu statornică. Imprimată pe chipuri naive, iluminând ființa, sentimentul și emoția.

O emoție care dansează între razele soarelui, strălucitoare și miraculoasă. Un exces de plăcere care ne poartă spre noi orizonturi, unde simțurile se întâlnesc și se pierd într-o mare de senzații.

În dansul luminii, plăcerea înflorește, alimentată de o dependență care avansează fără ezitare. Părul liber, fluturând în negare, celebrează nebunia momentului.

Lumină hipnotică

Sentimente la suprafața pielii, o dorință de dependență de lumina care ne călăuzește. Ea energizează sufletul, ne face să credem în strălucirea care există.

Suntem ghidați de ea, fără credite sau debite. Viața hipnotică ne seduce, ființe transcendente în căutare de plăceri fermecate. Adicțiile dansează între părul și sprâncenele noastre, încărcate de modestie și lene.

Ne transcendem în lumina care ne călăuzește, gând provocator.

Reacții pure, dorințe arzătoare. Lumina ne hrănește, ne conduce. Pietrele libere se unesc, lutul arde.

Lumină intensă

Lumina care dansează între corpuri, fără fir, fără lanț.

Strălucește în întunericul rutinei, hipnotizând și hrănind.

Chiar și atunci când este stinsă, puterea ei persistă.

O lumină care nu se , ci se transformă.

Tunetul psihedelic dansează pe cer, împletindu-se cu haosul. Anormalitatea vibrează în fiecare tunet, amintindu-ne că facem parte din această furtună de culori și sunete.

Lumina coerentă strălucește fără solzi, dar tunetul negru, o anormalitate, mormăie în adâncul simțurilor. Se stinge și se schimbă, fără secrete, doar mister.

Într-o lume a luminilor psihedeleice, unde plăcerile și prejudecățile se intersectează, culorile oblice stagnează. Aici, creația doarme și indulgența ezită. Cine îndrăznește să navigheze?

În mijlocul fragmentelor de gândire, găsim seninătatea. A visa la o lume fără tulburări este ca și cum ți-ai scărpină ochiul: momentan, dar necesar.

Mișcare înstrăinată, strălucești ca o stea îndepărtată, pulverizând mințile. Uitând de simpla ființă, zgudui universul.

Tunetul este un spectacol psihedelic, care alungă spiritele care nu se manifestă niciodată. O realitate paralelă în care zvonurile și intransigența dansează precum omul negru. Aici, nimeni nu se hrănește cu personalități bizare sau cogați din pre existență. Totul este ceea ce este, chiar dacă nu există cu adevărat.

Realitatea este o poveste fără timp, în care frica ne transportă dincolo de dimensiunile cunoscute. Poligoanele și liniile invizibile trasează emisfere de gândire transcendentă și apoteotică.

Ea nu înflorește sau crește pe filamentele rațiunii abstracte. Ideile

se nasc din impulsuri, personaje văzute și memorate. Mișcări de imitare și de adaptare la moment. Toate realizate și calculate în mod conștient.

În paginile îngălbenite ale memoriei, unde cândva domneau capete înțelepte, ecurile trecutului se sting. Bibliofili devorează povești, în timp ce cei învechiți de amintiri sunt intimidați. Înconjurați de măsurători și etichete, abisinienii celebrează viața, iar tunetul Abisiniei răsună de răs.

În lumina trecutului, ecurile de dincolo șoptesc secrete străvechi. Corpurile cerești dansează în prezentul imediat, amintindu-ne că timpul este o iluzie. Suntem îndemnați să trăim prezentul cu înțelepciunea de ieri.

În lumina trecutului, călătorii în timp întâlnesc suflete străvechi. Prezentul este scena pe care dansează trecutul, iar împreună creează clipa eternă.

Viața este alcătuită din lumini, unele mai intense, altele mai puțin. Acestea sunt energii care ne luminează, dar ele nu se încadrează în trecut sau în clipa care a trecut deja. Haideți să strălucim în prezent!

Totul este lumină, radiații care strălucesc mai mult sau mai puțin, dar întotdeauna intens! Trecutul nu își are locul aici, nici clipa care a trecut. Haideți să luminăm prezentul!

Luminile din trecut pot arunca umbre, dar ele nu sting niciodată strălucirea unei noi flăcări pe care alegem să o aprindem în prezent.

Trecutul atinge prezentul ca o șoptă, dar nu stinge lumina care strălucește acum. Fiecare moment este un univers de energie pură.

Fiecare zi este o ocazie de a fi iluminați de lumina pură și puternică care ne înconjoară. Să ne lăsăm purtați de vânt, fără intenții, doar rotindu-ne în jurul plăcerii de a exista și de a străluci.

Puterea curentului electric ne ghidează, transmițând o lumină intensă printr-o simplă privire. Lumină din trecut, radiații din vieți străvechi, dar mereu în mișcare. Într-o clipă, un clic, și lumina

este ascuțită și periculoasă. Arde ochii de invidie și ură care se târăsc în jurul amintirilor trecute. Lumini care se agață de corpuri cerești, radiind veșnic.

Radiația este provocarea, dar lumina noastră interioară strălucește ! Luminați fiecare moment, fără contaminare, fără teamă. Lăsați curentul pozitiv să curgă!

Lumina pe care o purtăm cu toții este unică și radiantă, precum razele galbene ale soarelui. Nu există lumină mai puternică, ci doar magia imaginației și energia pură. Fiecare dintre noi este o creație luminoasă, însetată să se dezvolte și să creeze.

Fiecare dintre noi poartă o lumină unică, o magie luminoasă plină de culori și energie! Nu există o lumină mai puternică sau mai slabă, ci doar radiații diferite. Imaginația și voința noastră sunt combustibilul pentru această lumină pură care strălucește în nuanțe de galben solar.

În dansul razelor și al umbrelor, conștiința este scena în care invizibilul devine vizibil. Nu doar lumina ne luminează, ci și înțelegerea ne trezește.

De fapt, lumina este rară, există doar focare de existență care echilibrează invizibilul. Ceea ce nu putem vedea nu este real? Este rezultatul unei raze puternice care ne trezește conștiința. Dar ce este totuși conștiința?

Misterul conștiinței și al inconștientului este ca o barieră invizibilă. Oricât de mult am încerca să îl înțelegem, ne îndreptăm cu toții spre clipa prezentă.

Pe drumul vieții, barierele sunt doar umbre ale trecutului. Când privim dincolo, vedem că orizontul este infinit și că posibilitățile sunt reale. Să transcendem prejudecățile și să îmbrățișăm libertatea de a fi.

Nu există bariere între dorință și lumina inconștientului. Lanțuri? Doar iluzii. Creaturi celeste dansează în lumina trecutului, în timp ce prezentul se desfășoară în conștientul nostru.

Lumină de neatins, dansând la orizont. Cine suntem noi să o modelăm? Noi doar privim, până când dispare, ca un suspin din univers.

Lumina naturală

Nimic mai pur decât lumina care ne călăuzește, se conformează firescului. Conflicttele și indulgențele, simple umbre pe cale. Atitudinile se acumulează, conștiințe, dar ușoare, pentru că totul este natural.

Nu există niciun conflict între natură și lumină. Natura ne înconjoară, făcându-ne să ne simțim în largul nostru și calmi. Totul curge normal și senin, ca o briză ușoară într-o zi de vară.

Aerul, bucuria naturală care ne înconjoară, dansează în aer și dispare. O atingere blândă, pentru cei care știu să aprecieze pufurile de lejeritate.

Energie nucleară Lumină

O sursă puternică care ne iluminează, provocând schimbări profunde. Mutații psihologice care ne fac să simțim forța acestei puteri nucleare. Transformări care ne afectează și ne modelează.

Lumina vibrantă a energiei crește, iluminând ființa transcendentă care, asemenea unui păun, se infiltrează în impulsurile noastre. Mutațiile nu o afectează, ci ne conduc la act.

În impulsul dinamic al radiațiilor, lumina strălucește ca exponent maxim! Energia nucleară corectează, prăbușește, dar nu dezechilibrează niciodată. Transformarea este forța sa!

Lumini psihotrope

Ca prin magie, ele dansează în aer, aceste lumini care ne încântă și transformă realitatea. O dorință bună, dar care poate fi de rău augur atunci când ne întoarcem din această lume fantastică.

În dansul luminilor psihotrope, realitatea se dizolvă. Înnebuniți de dimensiuni voluptoase, respirăm esența necunoscutului.

În adâncurile minții, o dimensiune ascunsă dansează cu lumini psihotrope. Nebuni după realitate, găsim frumusețea în negare

de oxigenare. Episoadele sporadice arată că natura este ușoară.

Tunetul, fisură amară în lumină, înfurie și hrănește Pământul. Lumină amorfă, transparentă, noi supraviețuim.

Refugiați în corpuri cerești, amărăciunea este casa lor. Ei revarsă o furie incontrollabilă, o lavă de lumină și putere. Ce este această forță care îi animă?

Ea arde întunericul și hrănește lumina ființei. Penele de curent nefaste nu au nicio putere asupra celor care se scaldă în magma tunetului energetic. Fericire în raze luminoase, ființe unice în esența lor.

Generator de iubire, scânteia care aprinde dorința! Energii întrepătrunse, săruturi transparente și legături electrice, dansăm în curentul vital al sentimentelor.

Ne hrănim orgoliile și personalitățile ascunse în rutinele zilnice, cum ar fi micul dejun sau cina. Fiecare înghițitură de apă este energie pentru a face față zilei.

Fără măști, în realitatea iubirii, privirile pătrunzătoare singurătatea. Alimentate de o energie care nu se oprește niciodată, adevărată și incoruptibilă. Întotdeauna!

Ochi însetați, dorință care dansează între monotonia zilelor. Fețe oblice, fire libere în electricitatea clipei. Răbdare inventată, un poem în mișcare.

Aventurați-vă în imaginația infinită, unde motorul realității dansează între a fi și a nu fi. Contactul instantaneu este firul care ne leagă de viață, dar există realități subtile pe care conștiința abia le atinge... Și totuși ele sunt acolo, așteptând să fie explorate!

În fluxul de acum, mijloacele nu pot fi apoase și nu pot aluneca în ideile iubirii generative. Mereu la pândă, iubirea adevărată nu se înstrăinează de plăcerea pe care o creează. Ea proliferază în chipurile sufletului pe care ai încercat să-l înăbuși.

Energia este un dans multicultural, care reunește realități virtuale și imaginare. Noi suntem reflecții, ascunzând în noi dragoni luminoși. Fie ca neutronii să ne lumineze calea!

Energia care ne , un curent vital care ne animă! Suntem ființe strălucitoare, pășind în dualitatea luminii și umbrei. Opreșiunea nu ne oprește, suntem o forță în mișcare!

În adâncurile minții, unde se ascunde durerea, se află cheia transformării. Hrăniți-vă cu pozitivitate și depășiți barierele invizibile. Realizează-te, pentru că această călătorie este doar a ta. Lasă-ți mintea să danseze pe undele magnetice ale gândului.

Transmiterea gândurilor este ca un râu de energii invizibile, care curge în aerul atemporal al senzațiilor. Suntem cu toții beta-blocatori, dar și însetați de viață. Fie ca curentul să ne ducă spre plăceri ascunse!

În mijlocul impulsurilor care agită mintea, conflictele de gândire apar ca niște furtuni. Dar fericirea electrică strălucește printre nori. Lăsați emoția porților să ne conducă spre realitatea exterioară.

Lumina albastră

Declanșează emoții, traversează poduri și scări. Exploatează puterea sentimentelor, hrănindu-se cu ele. Dezvoltă un potențial spiritist care ne transformă.

A saluta frumusețea prieteniei transparente, care tânjește după ceva mai albastru și mai intens. A dezvolta constelații de sentimente profunde, înstrăinate de undele radio.

Minți oblice, în albastrul turcoaz al prieteniei eterne. Nebunia și plăcerea dansează într-un mănunchi magic, îndrăgostiți de o frumusețe rară.

Amurg albastru, energie confortabilă. Nu este o mască, este lumina care intensifică plăcerea. Îi afectează pe cei care se pierd în ea, fără limite pentru prietenia eternă.

În filamentele intensității crepusculare, apare o energie confortabilă, care protejează împotriva relelor și plăcerilor. Nu este o mască care înșală, ci o lumină albastră care intensifică realul și imaginarul. Cei care se predau găsesc prietenia fără limite.

Ea se îndrăgostește, abandonându-se unei frenezii de emoții. Pofa și plăcerea sunt calorice, luminând sufletul cu o lumină albastră. Energiile se acumulează și se scurg, dar lumina protectoare rămâne, ghidându-ne într-un prezent etern. Evoluția plăcerii luminoase este incontrollabilă, dar mereu prezentă.

Cablu electric

Simțim curentul anxietății vibrând, ca niște cabluri electrice care alimentează speranța. Mișcările paralizate, dar gândurile accelerate. Tensiunea crește, legându-ne unul de celălalt.

Pe scara vieții, urcăm și coborâm, clasificând momente și mișcări. Lumina ne ghidează, dar atenție la trepte! Nu toată lumea urmează scara rulantă; unii găsesc sprijin și se ridică. Este suficient sau este o chestiune de echilibru?

În dansul vieții, echilibrul este esențial. Nu toți merită coborârea sau ajutorul nostru în ascensiune. Acceptă efortul, perseverează, ridică-te cu sacrificiu. Nu lăsați nicio rană să vă oprească, pentru că lumina gândului vă așteaptă.

Echilibru în forță, echilibru în viață. Nu toată lumea merită coborârea sau sprijinul nostru pe drumul ascendent. Perseverența este cheia. Înălțați-vă în spiritul sacrificiului, fără răni. Lumina ființei gânditoare vă așteaptă.

Pași fermi în călătorie, fără puterea de a ceda. Alimentați de speranță, vom ajunge la cablul energetic al vieții. Energia care hrănește Pământul.

Lumină efervescentă

Ea cade și se extinde, ramuri de lumină, o dorință de neatins. O iluzie efervescentă care se prăbușește în fața realității.

În mijlocul nebulii sporadice, dorința efervescentă a iubirii se extinde, contaminează și domină. Este un schimb de energie care nu

o lumină constantă care luminează sufletul.

Cerul luminat ne inspiră să căutăm echilibrul perfect. Stelele, cu strălucirea lor, mișcă gândurile și transformă dorințele în realitate.

Nu există nimic mai frumos decât cerul strălucitor, unde stelele dansează într-o simfonie eternă de lumină. Puterea universului se află în sufletul nostru, luminat de dorința de a schimba și de a interacționa. Lăsați atingerea stelelor să ne magnetizeze gândurile și visele.

Energia se risipește ca fumul fără flacără, un dans cosmic pe care mulți nu vor să îl interpreteze. Este trist să vezi vitalitatea sufocată de acomodare și sentimente cristalizate. Măștile de conveniență politică ascund adevărata esență.

O, suflet de energie pură, transformă-te în magie! Zboară peste minți fără curent, unde adevărul faptelor și schimbarea sunt constante. Cicluri prin care trece toată lumea, dar niciodată pe calea fricii și a suferinței.

*Eliberați-vă ca vântul, extindeți-vă
ca primăvara, treceți prin mutația
vieții,
Lăsați schimbarea să vă conducă.*

*Lumina vieții
Pasiunile plonjează în nebunie, instinctul de
a iubi și de a fi iubit,
Un ciclu etern care ne vindecă.*

Pasiunile și dezamăgirile dansează în minte. Iluziile înfloresc, dar dragostea adevărată soarele care risipește ceața. Eu transcend falsurile, găsesc calea inimii.

În domeniul iubirii, descoperim cine suntem cu adevărat. A iubi înseamnă să înțelegem de ce suntem iubiți și, în același timp, să răspundem acestei iubiri.

sentiment. Este un dans în care $1+1=1$, o uniune care transcende logica.

În dansul cosmic al numerelor, $1+1=2$ este adevărul matematic. Dar în arta iubirii, suma are sens doar atunci când inimile, valorile și atitudinile își găsesc armonia. Fie ca echilibrul să fie busola și unitatea melodia care rezonază în busola vieții.

Înțelegerea adevărului ca o sursă de plăcere este o modalitate, dar adevărata libertate constă oare în acțiunea individualistă?

Reflectând asupra vieții și etapelor sale... Sunt logic sau illogic? Uneori mă simt ca un idiot, dar cine nu greșește din când în când? În epoca fundurilor artificiale, cine suntem noi să judecăm? Să tragem propriile noastre concluzii.

În dansul vieții, nebunia este doar o mască. Într-o lume a judecăților pripite, adevărul înțelept găsește seninătatea în haos.

Recunosc că sunt nebună, am iubit atât de mulți oameni... și apoi ce? Nu suntem niciodată compleți, tânjim mereu după mai multă iubire, mai multă și mai multă...

Dragostea este un câmp unde rațiunea se pierde și nebunia își găsește adăpost. Suntem păsări libere, zburând printre nori de vulnerabilitate și manipulare. Fie ca aripile noastre să fie ghidate de adevărul inimii.

Pe calea iubirii, găsim înțelepciunea vieții. A iubi este un drept și o datorie, o lumină care ne luminează ființa. Să ne iubim fără lacrimi, cu afecțiune și spontaneitate. Fie ca iubirea să fie forța care ne călăuzește!

Pe scena celestă, soarele dansează,

*Raze de lumină, arta ta ajunge.
Energie pură, mama zilei,
Universul îți aplaudă magia.*

Pe un orizont îndepărtat, lumina iubirii nu poate fi văzută, dar poate fi simțită. Se răspândește prin atingere, prin energia care revitalizează. Fie ca ecuația iubirii să crească: $1+1+1+1+1+\dots = \text{infini\c{t}}$.

În domeniul iubirii, forțele magnetice dansează. Seducția atrage dorința, iar inima tânjește să cunoască și să savureze fiecare moment.

Lumina soarelui și căldura, putere în fiecare rază. Saliva secretată într-un sărut, sentimente împărtășite. Bucurie la o petrecere aniversară. Anii trec, vârsta avansează. Bătrânețea aduce răbdare, perseverența este o realizare. Sacrificiu și durere, vindecare de către medic. Sănătatea este vitalitate, energie care curge. Putere și impotență, frustrare și suferință. Căderea aduce vertij, amețelă nebună. Nebunie în spital, spitalizare și privațiuni. Dorința de trăi o zi.

Pe parcursul vieții, dorința de a învinge este o luptă constantă. Ne confruntăm cu războaie interne, cu pierderi și cu singurătatea care ne însoțește. Dar în creație și invenție găsim adevărul, în ciuda minciunilor și cruzimii lumii. Pedepsa și muștrarea ne modelează pe măsură ce căutăm echilibru și siguranță. Instabilitatea și anormalitatea bolii ne provoacă, dar noi continuăm să luptăm, protejați de poliție și de propria noastră determinare.

Psihiatria și terapia, un dans între iluzie și realitate. O asistentă medicală administrează morfină în timp ce noi luptăm cu anxietatea și frica. Cursa vieții este o competiție a adrenalinei. Câștigătorii sunt cei care găsesc satisfacție în fiecare întrebare. Curiozitatea hrănește sufletul, iar plăcerea este răsplata supremă.

Vinovăția și libertatea dansează în dreptate. Onestitatea strălucește, adevărul luminează. Invizibilul devine real în imaginație. Creativitatea zboară, visele se odihnesc. Liniștea domnește, calmul persistă. STOP.

Pe drumul vieții, fiecare simbol are propria sa poveste. De la creion la cauciuc, de la anvelopă la drum, ne continuăm călătoria. Tranziția este constantă: funcționăm, ne schimbăm, ne extindem. Cuvintele și frazele construiesc dialoguri, expresia noastră în lume. În natură, găsim energie, lumină și putere. Fie ca razele albastre să ne lumineze calea!

Revitalizări energetice

Trăind nemulțumirea cu satisfacția, Lumina prosperității,

Sunt toate culorile pentru a-ți picta lumea.

Lumina paralizantă

De ce să ne oprim când acțiunea ne mișcă și ne transformă? Emoțiile și senzațiile sunt pulsul vieții. A răspunde și a reacționa este dansul înțelegerii. Răbdarea și inteligența sunt cheile înțelegerii celorlalți. Să fim conflictuali, dar cu inimă.

Aceasta este întrebarea: să eliberăm sau să nu eliberăm energiile care ne paralizează? Ca niște copii fără răspunsuri, ne confruntăm cu necunoscutul. Curaj, prieteni! Cuvântul este un ordin, dar cine judecă rațiunea? Cine decide ce este normal? În cele din urmă, nimeni!

Cu toții avem credință, ca o harpă care face aluzii și amăgește. Tăcerea este acțiune, nu naivitate. Ascultă de două ori mai mult decât vorbești. Rezistă tăcerii, ea răspunde la întrebări. Calmează-te și ascultă tăcerea din tine.

Dacă fulgerul ar lovi într-o zi... ar fi distructiv și zgomotos, sau strălucitor și frumos? Puterea neprevăzutului, frumusețea clipei.

Fiecare rază este unică, la fel ca noi. Fiecare cu propria lumină și propriul mod de a acționa. Dacă ar fi o rază, ar fi originală.

Fiecare rază, ca și noi, are propria sa cale și acțiune. Într-o clipită, totul se poate schimba. Putem influența destinul, dar ar trebui să o facem?

Reflectând asupra destinelor și credințelor... Un zar este aruncat. Îl întrebi pe Dumnezeu

maximul, dar iese minimul. Cine a aruncat zarurile? Fiecare dintre noi are propria energie și propriul mod de a acționa. zarurile cu credință și cu scop!

Lumina reflexivă, dansul reflexiei în minte.

M-am trezit într-o lume nouă, în care cuvintele sunt aripile care mă fac să zbor. Scrierea acestei cărți este ca și cum aș aprinde o lumină în mine, extinzându-mi ființa. Reflecția este cheia pentru a ilumina gândurile și a simți puterea lor transformatoare.

În vastul ocean al minții noastre, navigăm pe curenții gândurilor. Sufletul este uneori agitat ca o mare învolburată. Ochii se încrucișează, dezvăluind complexități.

În haosul lumii, energia curge, mințile tulburate lasă urme. Vocile la unison răsună, cuvintele dansează în arta exprimării. Fie ca inspirația să ne călăuzească!

Inima bate în tăcere, venele dansează în ritmul ei. Represiunea șoptește în umbră, dar gândul este liber.

Gânduri care dansează în minte, amintiri care vin și pleacă. Să practici ura? Nu, asta e o cale fără lumină. Oportunitățile nu vin întotdeauna la momentul potrivit. Suferim pentru că îi lăsăm, dar libertatea de exprimare este o comoară. Adevărul strălucește prin onestitate. Diferite forme de exprimare, cu frumusețea ei. Echilibrul înseamnă a fi bine, este pacea interioară.

Echilibrul este rutină, nervozitatea este haos. Comentariile sunt inevitabile, dar puritatea trăiește în fiecare dintre noi. Soarele, o sursă de energie, luminează iubirea și compasiunea universale. Ce este anormal? Când nu se întâmplă nimic.

În dansul sufletelor, uităm pentru că vrem să uităm, navigând între perspective. Ideile plutesc, convingerile . Iremediabilul există, precum nedreptatea care ne atinge. Dragostea, o sursă de plăcere, este un refugiu singuratic.

Conștiința este ca o lanternă care ne luminează călătoria. Cu toții avem viciile și temerile noastre, iar uneori vorbim prostii. Dar aceasta este

Este important să ne amintim că a ne recunoaște tristețea ne face mai puternici. Nu ascundeți nimic, fiți autentici.

Cu toții suntem vulnerabili, dar în strălucirea prieteniei ne găsim puterea. Oportunitatea bate la ușă, deschide-o cu curaj. Nimeni nu aparține nimănui, dar fiecare are dreptul de a străluci ca stelele pe cer. Un prieten este reflexie a noastră, un alt sine care ne face să ne simțim compleți.

Cu toții avem capacitatea de a iubi și de a fi iubiți. Iubirea ne luminează viața și ne ghidează. Respectarea acestui sentiment este esențială. Iubiți-vă unii pe alții, pentru că iubirea este forța care ne unește și ne face să creștem. Cuvintele pot fi răscruci de sentimente, dar există întotdeauna o logică în evitarea suferinței. Amintiți-vă: "Ceea ce au bătrânii nu este înțelepciunea, ci prudența". Ascultați și învățați!

Cu toții avem puterea de a alege între bine și rău. Viața este o școală în care nebunia poate fi rațiune, iar cunoașterea este cheia. Mă schimb pentru tine, pentru mine, pentru cei care mă iubesc. A evolua înseamnă a te schimba.

Asociații electrizante

Simt, reflectez, înțeleg și captez! Exhalez energie toată ziua!

Lumina atrage !

Puterea este cunoaștere!

A cunoaște înseamnă a învăța, a învăța înseamnă a descoperi și a simți!

A simți înseamnă a reflecta A înțelege înseamnă a învăța A învăța înseamnă a realiza! Realizarea lui Eu! Eu sunt, tu ești, El este, Noi suntem, Ei sunt! Noi toți suntem Eu! Iar Eu sunt Ei! Iar ei sunt noi!

Cine suntem noi?

Existăm, deci suntem. Creat de lumina vieții, între imaginație și realitate. Dualism între dorință și fapt, interpretând propria noastră realitate.

Realitatea din jurul nostru, în care creștem și evoluăm! Transformare și inovare, cicluri de schimbare și tranziție. Depășirea barierelor, avansarea către noi etape!

Depășirea ciclurilor și a dificultăților!

Un vortex de provocări, reale sau imaginare, creat de interacțiunea dintre subconștient și conștient.

Conștient și realizare, inconștient și proiecție a sinelui! Existența este călătoria!

Suntem UNA, o lume de ființe, un EU transformat în NOI! Eu exist, deci noi existăm! Fiecare dintre noi acționează asupra lumii și asupra celorlalți. Voi acționați asupra lor, iar ei sunt lumea!

Ființele, vii sau inanimate, sunt lumină și captează lumină. Lumina este energie, energia este putere. Puterea este dorință, dorința este dorință. Dorința este reală. Cu toții putem atinge realul. Realul înseamnă fapte și comportament. Comportamentul este acțiune.

Acțiunea este răspunsul la lume! Transformarea este modificare. Schimbarea este reală! Dorință permanentă, visând mereu. Nu există ne dorim în lume, dar continuăm să încercăm!

În căutarea neîncetată a ceea ce nu există, nu găsim decât disperare și suferință. Dorința de a obține inaccesibilul este o cale către nefericire. Adevărata fericire vine din împlinirea dorințelor posibile.

Lumea este plină de mistere și forțe pe care nu le putem atinge. Aceste sentimente spirituale, care ne fac să ne simțim adevărații noi înșine, pot părea ireale, dar ele fac parte din existența noastră. Chiar și în depresie, există o lumină care ne ghidează. Haideți să trăim cu spirit și să găsim frumusețea în invizibil!

Spiritul: predispoziția care ne ghidează! Motivația: forța care ne conduce! Impulsul: energia pentru acțiune! Actul: acțiunea care transformă! Acțiunea: impactul asupra celorlalți! Alții: ei, ei și eu! Eu vs ei: lumea care ne provoacă! Lumea: o scenă socială! Învățarea: comportamentele pe care le adoptăm! Prezentarea: a cunoștințelor pe care le dobândim!

Cunoașterea este arma care ne luminează pe calea vieții.

A împărtăși înseamnă a învăța, a învăța înseamnă a trăi. Interacțiunea este dansul universului, unde fiecare pas este o nouă descoperire.

A acționa asupra lumii înseamnă a o transforma! Cunoașterea este evoluție, iar a evolua înseamnă a fi cunoscător. A cunoaște înseamnă a ști cum să transformi! Transformarea cunoașterii într-o lume multiculturală a înțelepciunilor infinite. Infinitul de neatins este orizontul nostru!

Să acționezi asupra lumii înseamnă să o transformi! Cunoașterea este cheia evoluției. A fi cunoscător înseamnă a fi capabil să te schimbi. Transformarea cunoașterii în acțiune creează o lume multiculturală a cunoașterii infinite. Infinitul este de neatins, dar fiecare pas este o realizare.

A fi înțelept este utopic, dar în voință găsim forța interioară! Sinele transformă lumea, iar lumea suntem noi în transformare. Noi suntem cei care transformăm lumea, cu rațiune și dreptate!

Justiția și egalitatea sunt drepturi fundamentale! Trebuie să acționăm cu conștiință, bazându-ne pe realitate. Imaginația este puternică și ne oferă libertate. A cunoaște înseamnă a interpreta lumea din jurul nostru. Haideți să creăm un viitor mai bun!

*A interpreta înseamnă a
presupune, a presupune este
un angajament, un
angajament este un pact, un
pact este un jurământ,
Jurământul este
loialitate, loialitatea este
adevăr, adevărul este
unul,
Eu sunt unul,
Suntem o singură lume.*

A crește înseamnă a fi, a exista este un fapt. Noi suntem lumea, ființe vii și inanimate. Lumea este transformată de noi și de ele. În continuă evoluție! A ști înseamnă a cunoaște, iar a cunoaște înseamnă a crește.

A experimenta înseamnă a simți lumea! A simți înseamnă a cunoaște sufletul! Libertatea de a alege ce vrem să experimentăm. Respectul este un drept, dar

și o datorie! Nu cunoaștem, nu ne transformăm. Cunoașterea este putere, dobândită de diferitele eu-uri ale lumii!

Nu știți? Întreabă pe ! Experiențele altora sunt lecții pentru noi! Există lucruri care au fost deja testate și nu sunt bune! Înțelepciunea vieții vine din bunul simț și din experiențele comune! Haideți să creștem împreună!

A interacționa înseamnă a te transforma! Prietenia este forța noastră, complicitatea ghidul nostru. Împreună, împărtășim valori și influențăm lumea. Suntem cu toții parte din ceva mai mare. Haideți să acționăm și să ne schimbăm împrejurimile!

În tapițeria schimbării, lumile se schimbă și evoluează din nou. Noi îmbrățișăm transformarea, un nou sine, un nou noi, un nou ei. Se naște o nouă realitate, ecou al șoaptelor de mâine.

Transformarea lumii se află în fiecare dintre noi. Un nou eu, nou noi, un nou ei. Împreună, vom crea o nouă realitate.

*Dorința pentru un sărut
Dă-mi un sărut... ca cele pe care doar tu le știi! Ascuns,
moale, blând... cu gustul tău!
Și îți voi da în schimb un sărut din partea mea.*

Insomnia, tovarășa mea de noapte. Nu vreau să dorm, vreau să trăiesc intens fiecare clipă. Înfrunt acest obstacol cu curajul insomniei.

*În umbra Lupului, pierdut, dar găsit. Protecția este o opțiune.
Produse chimice
puternice, apă
oxigenată, dexteritate
alimentară.
Intrați în umbră,*

*aventuri îl așteaptă, el
aterizează în Caricuao.
Protejat, da,
dar singur în atitudine*

Astăzi, scriu în spiritul Lupului din Caricuao, confruntându-mă cu lumea sa sălbatică și interpretând-o. Un prieten independent, loial și onest, cu o natură feroce, dar caritabilă. Un embrion de viață, format pe străzile din Caricuao, unde am învățat valoarea prieteniei. Un tovarăș fidel în călătorii și schimburi, întotdeauna cu afecțiune și liniște. Am ajuns să cunosc umbrele străzilor din Caricuao și compania lor.

Enigmatic ca noaptea, dar cu o sete de a trăi și de a fi liber. Eu și Sombra Wolf, prieteni în libertatea pe care ne-a dăruit-o Mama Natură. Havana Club în esența revoluției, împreună într-un pact solitar. Trăiască nebunia!

Jogo do Galo: un dans între cuvinte și sentimente. Cu respect și recunoștință, ce părere aveți despre mine și eu despre dumneavoastră? Poate că ne-am înțeles printre rânduri. Considerații făcute, cuvintele sunt elocvente... Un cadou desfăcut la momentul potrivit... Și acum, masa sau meciul cocoșilor? Teribila întrebare a fost pusă!

Reflecție spre extaz, ecou al tăcerii care ne îndepărtează. Faptele sunt cuvinte de durere, obstacole depășite de chimia ființei. Trupurile cerești înfloresc iubirea perfectă.

În căutarea trifoilului iubirii, unde bogăția este înțelegerea sufletelor multifacetate. Fiecare întâlnire este o creștere a dorinței de compasiune și tandrețe. În cercul vieții, sinele unic și indivizibil nu se pierde în dorințe efemere.

Inelul de aur, simbol al credinței și al respectului, este doar o iluzie. Suntem sălbatici, conduși de ego. Orice ciocnire de idei inflamează mintea. Bunul simț este cheia armonizării dintre sine și ceilalți. Să cedezi sau să impui? Respingerea este ușoară, dar adevărata înțelepciune stă în acceptare.

A iubi înseamnă mai mult decât a te simți pe tine însuși, înseamnă a-l simți pe celălalt. În

comportamentul instinctiv, "eu"-ul prevalează, dar armonia apare atunci când ne conectăm cu alte ființe. Câți "eu"-uri trebuie să suportăm înainte să cedăm în fața celui alt?

În labirintul eurilor, singurătatea răsună. Armura egoismului se rupe într-o zi, dezvăluind oglinda goală. Iubirea de sine nu creează iubirea adevărată. Doar iubirea învinge totul.

Viața este o grădină de culori, în care dorul și dorința dansează împreună. Când de perfect ar fi dacă ai fi aici, lângă mine.

Dar petalele cad, iar eu rămân cu speranța unei reîntâlniri.

Ochi câprui, măslina din mare, ești muza care îmi face inima să cânte. Când mă gândesc la tine, îmi amintesc doar strălucirea care mă face să visez.

M-am trezit din obscuritate, fără dor. Pasiunea și dorința mă învăluie. Săruturi puternice și îmbrățișări, toate fără să cer. Dragoste, afecțiune, compasiune, fără durere. Să dau fără să cer. Caută comoara, nu de aur, ci de iubire durabilă.

Știai că simt asta, dar nu am spus-o. Ceva profund creștea, o iubire care nu putea fi tradusă. Ca un răsărit de soare, a luminat inima fără teamă. Am iubit fără să văd, încălzind singurătatea.

Erai acolo, lângă fereastră, îți simțeam parfumul de lemn de santal și iasomie. Ieri la fel, azi special. Față în față, a durut și a fost esențial. Am respirat pentru tine, nu te-am văzut, dar ai fost acolo, departe și prezent. Te-am dus la mare, ai cunoscut aerul marin, respirația umedă și bucuria.

Îmi aprind o țigară și mă las ... Între rânduri și idei, mă pierd. Înțelege cineva sau e totul atât de vag?

Țigara s-a stins, dar flacăra scrisului este aprinsă în mine. S-ar putea ca cineva să mă citească și să găsească bucurie în mele? Am ales o cale nouă, mai concretă, în care iubirea și înțelegerea sunt lumina călăuzitoare. Fie ca destinele să fie modelate de mintea iubirii, iar cuvintele iubitoare să răsună ca faruri ale speranței.

În căutarea cuvintelor care îmbrățișează, fără conflict, doar iubire și încredere. Vreau să fiu directă, dar întotdeauna spontană, unind cititorul și scriitorul. Fraze care conectează, gândesc și mediteză. Mergem împreună în această călătorie a scrisorilor prietenoase?

Gândirea este o provocare care ne duce la absurd și ne face să existăm. A fi neobișnuit înseamnă să ai răbdarea de a citi și de a reflecta. Citesc puțin, dar când o fac, gândesc. Acceptă provocarea: citește și continuă să GÂNDEȘTI. Sunt recunoscător să știi că și cineva gândește.

Poate că tu nu o , dar eu o simt. Ca ploaia care se infiltrează în piatră, legându-se de pământ și nisip. O relație dură și eficientă. Pășim pe ele, pe uniunea solidă.

Senzații de ploaie pe piatră. O legătură puternică, unită de pământ și nisip. Mergem pe ele, fără loc pentru mai mult. O relație eficientă, precum natura.

Masoni și pietre, inimi modelabile, sentimente împreună. Iubirea este mortarul care ne leagă, puternic și solid ca o cărare lego. Viața este uzură, dar împreună suntem forță. Lapidari sau potriviți, suntem piese în lume.

În marele puzzle al Pământului, fiecare piesă are locul ei. Suntem cu toții esențiali, fiecare cu forma sa unică. Împreună, formăm imaginea de ansamblu. Armonia se află în căile pe care le trasăm și în legăturile pe care le creăm. Haideți să cooperăm pentru o lume a iubirii și a unității!

Cum putem fi noi înșine dacă ceilalți se ascund? A simți înseamnă a exista, dar și a împărtăși doare. De ce să complicăm lucrurile? Adevărul este fața noastră, fața noastră. Și când ne place cineva...

Arată-ți fața, fără filtre. Banii nu mă pot cumpăra și nu vreau să cumpăr pe nimeni. Sunt împotriva euro, în favoarea feței cu sentimente. Coroana nu înlocuiește fața. A suferi înseamnă a exista.

Aceeași durere, aceeași ardoare, a fost dragoste! Suntem vedete într-un film mut, dar pasiunea noastră este un cântec etern.

Același drum, aceeași cale. Ne uităm unul la altul și vedem un viitor comun. Tu suspini, eu suspinăm. Împreună proiectăm vise, înfruntăm temeri. Viața este grea, dar totul se potrivește în spațiul nostru.

Știi că o fac, chiar și atunci când nu o fac. Imaginația zboară, fără granițe, fără bariere. Suntem împreună, separați, dar conectați. Tu acționezi, eu reacționez. Tu râzi, eu zâmbesc. O armonie perfectă. Cum te vreau, cum te doresc. Un sărut și călătoresc...

Dar nu voi cădea sau mă voi răni. Tu ești leacul pentru dorința mea. Ți-am promis că te voi întâlni, voi descoperi totul și nu voi ști nimic. Te-am văzut, te-am simțit, m-ai simțit și tu. Te vreau aproape, mereu aproape de mine. Voi învinge revolta, dar nu există luptă. Pentru că tu vrei să vezi, chiar și fără să privești. Știu, îmi imaginez. Cucerirea este reală, imperială. Nu a fost imaginație, a fost vedere.

Null sau Zero: Eterna căutare a fericirii!

Ne îndeplinim o dorință și simțim o atingere de împlinire... dar apoi ambiția ne cheamă la următorul vis.

Fericit într-un moment, frustrat în următorul... viața este un ciclu realizări și noi dorințe.

Oh, domnule Genie, nu-mi îndeplini doar trei dorințe... Vreau una dintre ele!

Fericirea este trecătoare, dar voința de a o dori este infinită.

În spatele frumuseții se află caracterul! Acea forță care ne determină să ne urmăm idealismul personal. Apără-ți idealul! Individualitatea este diferența care ne marchează atitudinea. Mândria este forța naturii care ne permite să fim unici. Fii special!

Oh, să nu crezi... într-o zi vei cădea. Dar noi îndurăm, suportăm, iubim și luptăm. Ne ridicăm în picioare cu credință. Căzând fără să vrem, căzând fără parașută. Toate spulberate în vină, fără scuze. Ne pare rău. Și whoop!

Prințesa a grădinii mele, verdele și maroul tău încântă. Suflet aprins, te vreau ca pe cineva care respiră. Gîngășă gălbenele, culorile tale vindecă.

eu. Figura strălucitoare, fascinația mea. Părul frumos creează legături în mea. Recunoștință pentru această pasiune care mă duce în paradis.

*Te-am văzut în mulțime,
M-am uitat la tine, iar timpul s-a oprit în contemplare.
Am observat esența ta, atât de pură, atât de
frumoasă, am privit din nou și magia s-a dezvăluit.
Am observat-o din nou, fiecare detaliu o încântare,
mi-a plăcut ceea ce am văzut, fără nici o uimire.
Mi-a plăcut ființa ta, atât de unică și rară,
Te-am iubit într-o clipă, fără să clilesc. A fost un
gest de iubire, la fel de simplu și sincer ca o poezie
scrisă în eter.*

*Erai așa, pe cale să cazi, am întrebat,
am vrut să simt.
Mi-ai spus: "Nu fi așa, suntem la fel,
un capăt.*

*Când te simți pierdut, amintește-ți că eu sunt punctul tău de plecare. Viața
este o hartă unde ne întâlnim, iar eu ți-am spus: "Bine ai venit în călătorie!"
Contează pe mine, sunt aici în ascunzătoarea ta. Un mic sărut și totul va fi bine.*

*A imagina fără a crea, a scrie fără a citi. A asculta fără a asculta, a studia fără a
memora. Văzând și simțind, lăsând să treacă. În litere, cuvinte, propoziții, poezii.
Cu mine, totul este o temă.*

*Astăzi, mă simt actuală și modernă, fără trecut. Uit și refac totul în prezent. Te
privesc în ochi, te văd, fără ironie. Sunt spontană, factuală, punctuală și actuală.*

*Azi a fost așa Uită, fă-o așa. Cum ar fi fără clipa de dinainte? Vine din interior,
mă uit în afară. Exist și mă văd în acum. Clipa s-a dus, s-a terminat. Tot ce
trebuie să fac este să mă uit la prezent, să înfrunt momentul.*

Un cuvânt aproape că a apărut din actul unui singur fapt. Voință și plăcere,

doar scriind. Scrisul s-a născut din energie și bucurie. Un om care își trăiește viața de zi cu zi.

Plutește și aproape dispare, cuvintele apar din actul, voința unei plăceri: scrisul. Energia și bucuria de a trăi zi de zi. Lacrimi senine curg pe obrajii celor care uneori se pierd, dar își propun să fie la fel de dulci ca o cireașă.

Cuvintele dansează, uneori prostești, alteori clare. Interior în flăcări, o călătorie în adâncuri, un punct de cotitură în lumea ta. Văd cu o privire adâncă.

Știi ce simți, de ce te temi, ce vrei. În nopțile acelea singuratic, există pasiune și dorință. Tu închizi ochii și visezi. Eu? Mă gândesc la zâmbetul tău, așteptând curajul.

Pe malul râului, acolo unde zâmbetul întâlnește piatra și apa dansează, descoperim puritatea nebuniei. Ceea ce este al nostru, nimeni nu ia.

Stând, reflectând și scriind. În acvariul imaginației, unde înot și respir vise. Într-o zi, fără limite, să înot și să visez.

*Bună ziua,
Văd că ești acolo, cum te
simți? Eu sunt mai mult
sau mai puțin, tu
vorbești, eu ascult.
Văd ais-ul tău mai puțin, dar
niciodată mai puțin!
Îți simt mintea, pozitivă
și creativă, niciodată
negativă, întotdeauna
constructivă.*

, îmi pierd încrederea, dar cineva mă prinde și îmi spune "Bună". Te întreb ce mai faci și, chiar și cu un "", pot vedea că mintea ta este pozitivă și creativă. Simt gheara care mă protejează, cineva care nu mă uită niciodată. Vreau să fii fericit și vesel, ca toți ceilalți din această populație în evoluție.

M-am uitat înainte, te-am văzut acolo. A fost magic, tot ce mi-am dorit. Erai tu, doar tu. Doar tu și cu mine, fericiți. Ploaia cădea, ne-a adus împreună. Uzi, îndrăgostiți, inundați cu picături de magie. Bucurie pură.

De fiecare dată când scriu, te văd. În viitor și în prezent, vă vreau pentru todeauna. Uniți, mai mult decât prieteni. De la buric la buric, de la buze la buze, de la trup la trup. Mereu împreună.

A fost ceva ce am văzut, dar nu am spus. Ceva ce am vrut și am simțit. O legătură puternică, fără afecțiune. Te-am pus în imaginația mea, crearea a ceva frumos, în nuanțe de galben. Ca soarele care nu se stinge niciodată și radiază energie toată ziua.

Când se stinge lumina, mă cufund în întuneric. Totul se transformă, imaginația ia avânt. Obstacolele sunt umbre dansante, spectacolul începe. Aprind lumina, visul continuă... până când?

Gândirea este o artă, fiecare minte un univers! Toate unice, toate conectate.

Navighez în întuneric, un pasager al timpului, nu al iubirii luminii. Corpul doarme, emoțiile sunt rupte de sunet. Mă relaxez, ascult, reapar. Uitând să eliberez tensiunea. Oprit, legat, dar întotdeauna există o soluție. Eu nu reacționez, eu acționez. Preiau controlul situației. O insultă care anulează suferința.

M-am gândit, am visat, m-am trezit... Te-am văzut într-un vis, o prințesă plină de farmec și frumusețe. Tu ești inspirația care îmi face inima să bată fără armură.

Ți-a fost somn, ai deschis gura, ai adormit. M-am gândit la tine, acolo, lângă tine. Aplecându-te pe spate, întins, ți-am cerut un sărut. Mi-ai îndeplinit o dorință. Am vrut să fiu cu tine, m-am trezit visând la tine...

Seninătatea azucenei, parfumul tău mă încântă și mă călăuzește. Pe acoperiș, sub stele, mă pierd în tine.

Mă faci să zâmbesc și să simt, e atât de bine să mă las mai departe. Petală de azucena, parfumul tău mă seduce și mă duce să te cunosc.

Suntem pe acoperișul tău, privim stelele, mă pierd în tine. Ești atât de bun, unul dintr-o mie, sau mai degrabă, mai infinit. Ceea ce simt pentru tine este magie, imposibil de măsurat.

Am călătorit printre stele, sub nori, sub ceruri. Marte, unde dragostea înflorește. Jupiter, unde crește dorința. Ființa mea zboară din planetă în planetă cu un stilou.

Era forță și energie, bucurie pe care le transmitea. Dragoste în formă de floare, care se mișca ca o floare de soare. Un vis, o realizare, totul cu pasiune. Era grandioasă, uimitoare, pe scurt, foarte iubitoare.

M-am uitat pe fereastră la orizontul îndepărtat. Am văzut steaua ta, sclipind. Luna, peisajul nostru, călătoria noastră. Am călătorit împreună, am cucerit vise. Sub mare și peste pământ, a fost doar lumina lunii.

Dorul este să te vreau aici, să te întâlnesc, să te iubesc fără să te văd. A simți prezența ta cu toate cele cinci simțuri: a te vedea fără a fi acolo, a te mirosi fără a te mirosi, a te auzi fără zgomot, a te gusta fără a te gusta, a te atinge fără a te atinge.

Inspirația este ca soarele: uneori strălucește, alteori se ascunde. Scrisul este o provocare, dar fiecare cuvânt este o rază de lumină. Persist, chiar și atunci când creativitatea pare departe.

Eram absorbită, aproape răsucită, într-un vis de veghe. Să creez și să trăiesc ființa mea, asta este ființa.

Știi ?

Există lucruri care schimbă lumea, lucruri care au fost doar lucruri,

Acum provoacă o mie și una de senzații.

Când se transformă, sunt reale, dar odată au fost ceva...

Ah, lucrurile vieții!

Era ceață în aer, sub cei care zboară, un vis plutind. Figuri de depășit, fără teamă, în lumina lunii. Căpitan al mărilor, totul la îndemână, în călătoria imaginației. O bătălie câștigată, o adevărată ispravă.

Dacă într-o zi acest lucru va trece, ce bucurie va fi! Închid uși, deschid ferestre și zbor fără teamă sub paradis. Note libere într-o atmosferă caldă, crini și gălbenele în floare. Pământ umed, un bec neajutorat se agață de rațiune. Tensiunea crește...

Sentimente împletite, lacrimi și regrete. Am scris fără să înțeleg, dar am simțit profund. Am văzut totul, dar nu m-am uitat la nimic. Am plâns pentru că m-am dăruit fără să te părădesc. Pasiunea aprinde durerea, un nu poate fi eliberator. Inima, chiar și la distanță, bate puternic. Sărăciți sau nu, toți suntem oameni.

Pe scurt, totul are un sfârșit și un început. Iubim și respingem, pentru că totul înflorește și dispare într-o clipă. Viața este nestatornică, o clipă într-un regres. Trebuie doar să crezi pentru a renaște.

Între a fi și a nu fi, dragostea îmi ghidează calea. Merg pentru că vreau să merg, trăiesc pentru că exist. În mișcarea gândului, sunt liber și atent. Chiar și stând pe loc, merg înainte.

Nu cred în superstiții, ci în puterea omului și a creațiilor sale! De la ioni la rachete, totul este posibil atunci când îți imaginezi și creezi. Adevărata magie constă în energia invizibilă care mișcă lumea!

Dragostea este un mister profund, în care durerea și plăcerea dansează într-o simfonie eternă. A simți înseamnă a trăi, a proteja înseamnă a iubi. Chiar și în durere, iubirea înflorește, pentru că vine din inimă.

În ochii tăi văd marea, fiecare geană este un val, fiecare lacrimă o scoică. Mă împiedic de stele, un grăunte îmi hrănește inima.

Am suferit, dar nu mi-am dat seama, sau poate nu am înțeles ce am

*trăit. Am zâmbit floarea-soarelui,
bucurați-vă și străluciți în soare.
Eliberează-te, arată-ți frumusețea.*

Temeri, toată lumea are un pic.

*A fost ceva care s-a mișcat.
Nu puteam să văd cum s-a întâmplat.
Chinul pentru o clipă, în fața unui
murmur lent. Acum nu mai râdea,
cineva a văzut,
Un bărbat, figura care tremura.
Doar pentru că a privit, nimeni nu a
observat. Tăcerea s-a perpetuat.*

*Sentimente înghețate pe un drum singuratic. Cu totul și nimic, unul în nimeni.
Niciodată dincolo, dar ca cineva, am rămas pe dinafară.*

*În ochii mei, certitudinea strălucea, dar incertitudinea mă făcea să mă
poticnesc. Pe acoperișul pustiu, am găsit durere și o viziune anxioasă. Am
căzut, dar în umilință există frumusețe în umanitate.*

*Tăcerea este o voce care vorbește tare, o melodie care rezonază în suflet.
Cei care ascultă cele nespuse își găsesc liniștea, pentru că în seninătatea tăcerii,
fericirea se dezvăluie.*

*M-am trezit într-o zi, bucuria se risipea, mâine va fi mai bine. Tăcerea vorbește,
neliniștitoare, iar omul este trist, doar pentru că există.*

*În întunericul singurătății, întinde mâna. Nu refuza un frate, pentru că nu este în
zadar să îți atingă inima.*

*Dacă singurătatea ar fi doar a fi singur, nu ar exista milă. Sufletul își găsește
propriul ecou în vid.*

*Stând pe stânci
Îți scriu ceea ce nu am uitat niciodată:
Zâmbetul tău, compania ta. Când am
fost singur, m-am gândit la tine,
Și faptul că mi-am amintit asta m-a făcut să mă simt bine.*

*A visa înseamnă a naviga pe mările iluziei, în timp ce a te trezi înseamnă a te
ancora în realitate. Visele nu ne transformă, dar ne duc în locuri pe care
rațiunea nu le poate atinge. Merită să visăm? Sau trezirea este adevărata
comoară?*

Noapte întunecată, liniște adâncă. Dar există întotdeauna o stea care strălucește, un prieten care strălucește. Chiar și în cele mai dificile momente, există speranță și încredere. Un adevărat companion care ne trage în sus. Nu suntem niciodată singuri.

Omul, mereu surprinzător, de la naștere până la moarte. El face să se întâmple altceva, chiar fără să știe de ce. În esența sa, strălucește ca lumina lunii, luminând chiar și cel mai fîrios mediu. Speranța trăiește, întotdeauna există cineva în care poți avea încredere. Un prieten adevărat, care ne încurajează și ne trage în sus. Indiferent de moment, chiar și de cel final.

*Ochi scilipitori,
O stea strălucind pe cer, trezirea
pasiunii.
S-a născut speranța, Tovarăș
adevărat, Prieten credincios.*

Când văd orizontul, unde vreau să fiu, vreau să mergi cu mine, împărtășind aceeași cale. Pe acest este scris: ești umărul meu pe care să mă sprijin, cineva cu care vreau să fiu. Mereu tânjind după acel loc pe care îl vom cuceri, luminat de lumina lunii noastre și de aceeași stea, mereu strălucitoare.

În căutarea înțelegerii, prin umbrele necunoscutului. Este suficient să știi pentru a înțelege? Unde a început totul și unde s-a sfârșit totul?

Vreau să știi că orice s-ar întâmpla, dragostea noastră va fi mereu cu tine. Nu este doar pasiune, este un angajament etern.

Noaptea este tovarășa mea tăcută. Păstrează secrete și senzații, ascultă mereu, nu vorbește niciodată. Mă las purtat de muzică și mă relaxez în profunzimea nopții.

Libertatea este o gură de aer proaspăt! Să-ți simți legăturile desfăcându-se, nodurile dezlegându-se... să fii liber înseamnă să experimentezi lumea

mod natural și senzual. Să lăsăm tensiunea în urmă și să îmbrățișăm lejeritatea vieții!

Fiecare cuvânt scris, o bucată din mine. Sentimentele curg ca un râu de inspirație. Sper ca atunci când citiți, să simțiți plăcerea pe care o am eu scriind.

Ne simțim singuri, fără scop, dezorientați, împingându-ne spre uitare. Ne pierdem respirația, vrem să credem. Toată lumea se confruntă cu asta pe măsură ce trăiește.

O privire pierdută, un suspin singuratic. Fumul de țigară dansează pe măsură ce timpul se scurge. Fiecare suflu, o căutare neincetată. Sperăm ca această dependență să dispară... departe.

S-a întâmplat o zi magică! Rezultatul efortului și perseverenței, o atitudine pozitivă au adus ceva extraordinar. Să fiu mai bun și mai mult decât victorios, copleșitor, cuceritor al zorilor. Totul în mâinile mele, fără nicio piedică. Să fiu fericit, doar pentru că am vrut!

Ca o floare care înflorește, astăzi am renăscut pentru a trăi. În orice zi, lună sau secol, sunt predispus la fericire. Să aud ceea ce nu se aude, să trăiesc ceea , să fiu acolo unde nu am fost niciodată. Să transform banalul în ceva extraordinar, cu lejeritatea unui poem.

Este deja în inconștient, nu minte. Eu merg înainte, conștient. A trăi înseamnă a crede, a imagina înseamnă a cuceri realul. Suntem liberi, nu sclavi ai viciilor sau virtuților. Săriți, alergați, zburați! Lasă-ți inima să bată repede, atinge libertatea supremă. A fi înseamnă a trăi liber.

În cursa vieții, fiecare eșec este un impuls, fiecare pas lent este o realizare. Libertatea este sora singurătății, dar în singurătate găsim puterea de a fi primii și ultimii. Nu suntem niciodată cu adevărat singuri, pentru că avem viața înaintea noastră. Alergând pentru a trăi, câștigăm pierzând. A fi fericit este scopul.

Am meditat în liniștea lenevirii, căutând seninătatea în singurătate. Fericirea nu este acolo, afară, ci în noi, acolo unde neliniștea nu ajunge. Am găsit împlinirea îmbrățișându-mi propria companie.

Nu este autism, este autocunoaștere.

6TAR Acolo...

Să fie acolo chiar și atunci când nu ceri, să te însoțească în momente inutile, să fie prezența invizibilă pe care o dorești,

Să fiu cu tine chiar și la distanță. Să fiu acolo când nu mă simți, Să răspund chemării tale tăcute, Să fiu gândul care te alină, Pregătit pentru orice vine.

Să te imaginez și să fiu acolo, chiar și fără să vreau, să fiu motivul fără explicație, doar pentru că. Să te iubesc în prezență și absență, să exist pentru că tu ești,

Să te visez și să fiu mereu aici. Fie ca eu să fiu mereu acolo...

Ah, acea magie din ochii tăi, acel zâmbet strălucitor care m-a sedus! Tu erai aleasa, frumoasă și senzuală, femeia visurilor mele. Am putut simți farmecul viața noastră de zi cu zi... Îți place magia? Îmi !

Într-o zi mi-am imaginat tot ce nu știu. Vise înfricoșătoare, călătorii în tăcere. Suferință ignorată, curaj absent. Privind și văzând, bunăstarea cuiva. Ceea ce avem este rar, unul la o sută.

Gândirea și fumatul, o luptă interioară. Fiecare minut este o cucerire, dar tentația persistă. Scrisul ca eliberare, dar dorința pândește. Timpul merge înainte, lupta continuă. Victoria este insistența, chiar și atunci când este ușor să renunți. Energia nu se stinge niciodată, transformarea este inevitabilă. O țigară, o clipă de ezitare, dar determinarea prevalează.

Când un pescăruș va traversa cerul, îi voi cere să te aducă înapoi... Am pierdut totul când nu am vrut nimic. Cum aș fi fost eu fără tine? Am vrut să fiu un vulcan care să-ți stârnească inima, această iubire uriașă, triumfătoare. Fericirea, mai puternică decât electricitatea, un curent care ne unește și nu ne desparte niciodată...

Pe podul râului, amintirile plutesc ca frunzele în vânt. Trecutul este îngropat, dar cuvintele dulci reapar, pictate pe pânza minții. A fost ea, arta vie, chipul pe care timpul nu-l poate șterge. #

*În dansul luminii, umbrele se dezvăluie, o
figură fără chip se ascunde în noapte. Șoptește
de frică, dar numai în lumină trăiește.
Apariție care dispare, mister profund. Prieten al
întunericii, un vis efemer.*

În valurile vieții, verdele se ascunde, albastrul pălește. Roșul apare, avertizând asupra principiilor. Între strigătele tăcute și cuvintele magice, se construiește un zid literar. Lacrimile și scrisul curg, revitalizând sufletul.

Vertij al sufletului, un salt în eternitate. Căderea este doar începutul, asfaltul umed strălucește pe drum. Inima se grăbește, călătoria este rapidă. Pe drumul de urcare, timpul se oprește. O clipă nemuritoare, pirueta vieții.

Mândria de a te simți tu însuși în timp ce celălalt suferă. În locul celorlalți, sper să nu suferi niciodată. Obstacolele ridică mândria, dar se naște credința în mine. Am venit pe această lume să lupt până la capăt și să am grijă de tine. Cunoașterea celui alt și a lumii sale este adevărata călătorie.

*Scrima, arta de a simți,
Lovituri care vin să
rănească.
Luptă intensă, durere persistentă,
Dar luptătorul se ridică, învinge
durerea, strigă iubire. La
înălțime, gloria strălucește,
învingătorul și învinsul zâmbesc.
Toți cei care luptă merită să câștige,
victoria pe care și-o doresc, să
strălucească.*

O zare înlăcrimată, frivolă și angoasantă. Dar soarele, cu căldura sa, evaporă tristețea. Norii șoptesc: "Zâmbeste". Dimineața renaște, promițând noi începuturi.

Simplitatea este cheia pentru deblocarea potențialului care zace în noi. Cu curaj și perseverență, speranța hrănește calea.

Ceața se risipește și apare voința de cucerire. Este timpul să te iubești pe tine însuși, să faci progrese în luptele vieții.

Cu fiecare lovitură , ajustăm mâna destinului. Ne eliberăm de legăturile trecutului și îmbrățișăm prezentul magic.

Bucuria și diferența vin din minte, unde se întâmplă totul. Este pur și simplu timpul să înflorești.

În pânza vieții, păianjenul dansează. Moartea este doar un ciclu, nu un sfârșit. Haideți să țesem o societate frumoasă în care evoluția este constantă. Nu vă temeți de păianjen, ci îmbrățișați construcția.

La LuzesCafé, între aroma de cafea prăjită și fumul de țigară, îmi găsesc spațiul. Aici, fiecare zi este o pagină albă în care scriu, creez și divaghez. Visez la 2.000 de ore de cuvinte care să-mi lumineze călătoria.

Ne scufundăm în apele scrisului, unde fiecare cuvânt este un val de emoție. În oceanul de cerneală, vânam scrisori cu intenții, atingând inimi adânci. Să iubim și să navigăm pe mările reflecțiilor noastre

Aprind felinarul ființei mele, luminând golul. Flacăra strălucește, trezind dorința nesfârșită. Timpul trece leneș, dar privirea mea este strălucitoare. Exhalez un parfum intens, îmi face plăcere să respir. În fiecare zi, un aer nou.

Un zâmbet nu este întotdeauna necesar, dar atunci când este, el luminează lumea cu o strălucire sinceră și orbitoare. Este fericirea în forma sa cea mai pură, o clipă de bucurie care atinge sufletul.

Un fado, o melodie îndepărtată care dansează cu timpul și ne îmbrățișează cu dorul etern. În deșertul absenței, setea de a te vedea crește ca un râu. O dorință care nu vrea decât să-ți aparțină.

Simțind viața, cuvintele nu pot traduce întotdeauna totul. Ceea ce scriu eu este un dans al inimii pe sunetul lumii. Simplu, dar profund, ca vântul care șoptește secrete.

Dacă vântul ar putea purta cuvinte, aș scrie o carte poștală pentru tine în ploaie. Am soarele și razele sale, spunând că tu ești energia mea. Chiar și atunci când ninge, soarele meu va străluci pentru tine. Fie ca vântul să ducă mereu acest gând.

A gândi, a reflecta, a acționa sau a nu acționa? Să simți fără să exprimi, o provocare a existenței. A reflecta înainte de a reacționa, secretul înțelepciunii. A pretinde, a controla gândurile? Uneori tăcerea este cel mai bun răspuns.

Obstacolul

În viață, obstacolul este spectacolul! Câștigă fără teamă, simte și crește. Învață din înfrângere, reacționează la pierdere. Învingerea înseamnă maximizarea sinelui! Realizarea și valoarea de sine sunt esența vieții!

Emoțiile se învârt în mare, nisipul îți alunecă printre degete. Picături de ocean, boabe de peisaj. Între mâini și inimă, totul este simțit, nu totul este atins.

Viața este ca o țigară care se stinge, dar există întotdeauna dorința de a o reaprinde. Nu vreau să fiu ceea ce spun ei, vreau să fiu ceea ce simt. Merg printre murmure, căutând adevărul printre umbre. Lasă-mă să fiu singur, fără legături, doar eu și infinitul.

Plâng pentru că o simt, lacrimi care cad ca frunzele în vânt. Greșelile altora, închisori invizibile. Vreau să mă eliberez, să râd și să plâng, să simt viața în plinăitatea ei. Lacrimile indiferenței curg, dar fiecare picătură merită.

Mă gândeam, cum ești tu? Atât de banal, atât de același, ești un standard. Nu-mi pasă pe ce contez, vreau să văd ce nu poți da. Vreau

eu. Ești ceea ce am crezut că ești sau, atunci când nu erai, te-ai făcut să devii. Eu sunt eu.

Nu știu cum am început această poveste, fără o țintă sau o săgeată. Durerea din inima mea, o lovitură care nu revitalizează. O inimă singură, dar care tot vrea să pompeze.

Nu sunt liberă, nici nu voi fi vreodată. Îmi iubesc libertatea, dar mă simt legat de dragostea pe care o ai pentru mine. De ce se întâmplă asta? Iubesc ei cu adevărat? Ei caută libertatea, dar vor să fie legați de cineva. Eu vreau doar să fiu singură, invizibilă... Nu vreau să înțeleg sau să gândesc. Vreau distanță față de ceea ce se apropie. Nu vreau o iubire despre care se spune că este libertate. Vreau doar să eliberez ceea ce e în mine.

În mijlocul angoasei și al pierderii, viața curge ca un râu care nu așteaptă. Plec fără să iau nimic, doar certitudinea că într-o zi voi sucomba. Nu râd, nu plâng, doar exist. Ce tragedie este să trăiești!

De ce? Întreb de ce, dar nu vreau să mă gândesc la ce a fost odată. Nu vreau să lupt, nu vreau să fiu cine nu am fost niciodată. Vocea îi chinuie pe cei care se plâng. Așteaptă. Eu călătoresc, voi veni și voi pleca cu răbdare. Ce pot să spun? Nu am prea multe și îmi lipsesc atât de multe. Ființa care spune: nu vreau mai mult mă invadează. Eu nu mai vreau.

Nu vreau să mă întorc, vreau să simt muzica și vântul de aici. Nu sunt un demon sau un înger, nu caut răul sau iadul. Vreau Pământul, unde totul există. Nu vreau să plec, am nevoie doar de spațiu pentru a respira și a-mi crea propria existență. Vreau doar aer pentru a respira. Vreau să fiu la fel de liber ca aerul pe care îl respir.

Anumite cuvinte sunt rostite, dar nu sunt auzite. Uneori mă simt ca și cum aș fi carne vie, plină de semne pe care nu le poți vedea. Este prea mult să-ți cer atenția?

Uneori, ceea ce vrem să exprimăm nu este clar, dar neliniștea persistă. Dorința și voința sunt confuze, iar în mijlocul lor, mă simt singur.

Scriu pentru a încerca să transmit ceea ce ființa mea tânjește să comunice. Nu totul va fi spus, nu totul va fi înțeles, dar frumusețea exprimării constă în încercare.

Resping mă sărăcește.

Inima simte ceea ce ochii văd, chiar dacă nu vrea.

Nu vă deschideți niciodată privirea inimii, deoarece aceasta poate suferi dacă vede prea multe.

Sunt aici, invizibil pentru ochii tăi. Nu, nu prea cred. Poți să-mi simți prezența? Nici asta, îmi imaginez. Ce găsești în mine? Am rămas aici, ca o umbră, ca să nu mă uiți. Nu suport absența, pentru că ceea ce ne unește ne și desparte. Eu sunt aici, mereu.

Nu am de gând să mă prefac, am de gând să o las să curgă. Scriu o lacrimă, tristă și umedă. Lasă-mă să-ți șterg lacrimile, durerea, singurătatea. Vreau să beau acea durere pe care o simți.

Singur, în imensitatea ființei. Cu mine, acesta sunt eu, doar eu!

În introspecție, durerea se extinde, un sentiment profund. Sinele, un mister pe care doar eu îl cunosc. Pentru alții, o iluzie.

Pagini desprinse, frunze suflând în vânt, propoziții care se eliberează. O dorință de a goli sufletul, de a lăsa totul să se evapore. Scrisul ca o cale spre eliberare, unde fiecare cuvânt dizolvă durerea. Nu vreau să sufăr, vreau să evoluez.

Încă o zi începe, dar în noapte găsesc lumina pe care o aduci cu tine. Hai să unim tăcerea și întunericul pentru a crea magie. Vreau să fiu lumina ta în noaptea întunecată.

Cum m-am lăsat dus... în mările adânci unde sirenele cântă la harpă. Am vrut doar să mă uit la tine, fără cuvinte, să nu te uit niciodată. Dar azi, tot ce vreau e un pic de nimic.

Uneori tăcerea este cel mai elocvent răspuns. Nu mă tem de moarte, ci de pierderea a ceea ce iubesc. Vreau să mă eliberez de legături și pur și simplu să fiu, fără greutatea de a avea.

În căutarea sinelui, inima este ghidul. Cunoașterea de sine este un abis minuscul, dar esențial. A avea și a aparține, ca niște umbre estompate. În esență, a fi înseamnă a renunța fără reticență. Adevărata putere stă în umilință.

În fiecare zi, oamenii se trezesc la noi cunoștințe, dar cu cât învață mai mult, cu atât se îndepărtează mai mult de adevărata cunoaștere. Ce s-a schimbat? Totul și nimic. În lumea mea schimbată, intelectul ghidează, dar iluzia persistă.

Voi începe acolo unde vreau să termin. Fum în cameră, fum în suflet. Să mă despart de tine și de lume, pot s-o fac? Dă-i drumul, împinge-mă! Fără teamă, voi merge înainte. Înainte ca zilele mele să se termine, am de gând să lupt.

Respingerea exteriorului, îmbrățișarea interiorului. Povestea a ceea ce sunt eu, fără lumea din afară. Găsirea adevăratei ființe care locuiește în mine. Ați stârnit curiozitatea? Haideți să pornim împreună în această călătorie de autodescoverire.

În dansul fumului și al timpului, caut aerul care eliberează sufletul. Istoria începe acolo unde se termină, un ciclu de lupte și greșeli repetate. Vreau să plutesc, să respir, să fiu fumul care se risipește. Am totul și nu am vrut nimic. Să mergem înainte, chiar dacă mergem înapoi.

Lupta interioară continuă. Lupt să fiu cine vreau cu adevărat să fiu, eliberându-mă de umbrele trecutului. Conștiința mea strigă: "Emerge, învinge!" Sunt nemișcat, dar în mișcare. Bolta mea, călăuzește-mă. Vreau să cresc, să mă extind, să fiu mai mult. Fără iluzii, doar adevăr. Eu sunt eu.

În armonia naturii, rădăcina eliberării înflorește. Suntem diferiți, dar împreună găsim esența. Lăsați ușa întredeschisă, astfel încât să putem veni și pleca, dansând în briza timpului. Copilul din noi este o fază, o lecție.

Călătorii care încep cu un "Hello" și se termină cu un "Goodbye". Abisul gândurilor ne provoacă, dar întoarcerea la realitate este cea în care găsim armonia.

Dorul este lacrima care șterge plânsul, dar este și firul care ne conectează la întinerire.

Conversații care nu șterg durerea, ci fac parte din călătorie.

Prezența dihotomică între a fi și a nu fi. Trăirea în momente fotografice care dispar într-o clipă. Respirația este un impuls, dar a trăi este mai mult. Șterge destinul, trăiește fracțiunea.

Când încetăm să trăim, nu încetăm să respirăm. Natura ne înconjoară, distragându-ne atenția cu iluzii. Fiecare clipă este o nouă etapă, reflectând cadre aleatorii. Eul este amplificat de exterior. Absorbția momentului este iluzorie. Mama Natură ne mișcă, capturând senzații mai mari.

Cuvintele zboară ca faptele în vânt, ascunzându-se și dezvăluindu-se. Vedeți? Viața este o privire instantanee, un fum care se extinde.

Numărând până la zece, viitorul trage cu ochiul prin fereastra prezentului. Fumul se risipește, clicul devine vast.

Închis în nordul înghețat, așteptarea este lungă. Cearșaf vechi, lumină portocalie arsă. Pătura uitată încălzește sufletul care tolerează frigul amintirilor pierdute. Ritmul cald invadează, explorează sinele într-o lume răcoroasă. Sfera se rostogolește, fragmente de cuvinte calde sau reci.

Un vis cald de râu și vale, unde speranța se întâlnește și creează fără distanță. Chitara vibrează, însetată de cultură, pe măsură ce problematizăm fiecare aspect.

Se nasc fructele, apare viclenia. Cuvinte de tăcere, grija pentru cei atenți.

Suspiciunile sunt trezite de ceea ce nu se spune, dar sensul este clar.

Tot adevărul este că nu există adevăr între gânduri și acțiuni. Fragmentele de comportament generează artificii care ne înșală. Cuvinte care nu au sens, dar sunt spuse cu rațiune...

În forma nenorocirii, găsim actul care stă la baza acesteia. A crește înseamnă a ști ce să faci, chiar și atunci când situația nu are sens. A învăța din semne, sub formă de adăugare, este o misiune.

În dansul lumii, asemănarea este muza, dar egalitatea este un mit. Pierduți în alienare, suntem pictori de cadre drepte, arhitecți ai motivelor absolute, dar niciodată definitive. Simțim căldura interiorului nostru, unde rezidă adevărata artă.

În universul cuvintelor, unde imaginarul dansează cu realitatea, fiecare fragment spune o poveste. În simplitatea spiritului, găsim esența viitorului pur, în timp ce trecutul dur ne șoptește lecții. Fie ca fiecare cuvânt să fie o imagine vie, o călătorie de subversiune și descoperire.

*Soarele apune, adoarme,
orizontul trasează linia, Se
întoarce mereu, strălucește,
trăiește.*

Un marș luminos, în care fiecare detaliu este un dans al cuvintelor. Amintiri păstrate în tăcere, o clarviziune întunecată, fără instincte. Ființa care mă invadează nu sunt eu.

Mergând ca Ahile, între stâlpii ficțiunii și ai realității. Spioni ai sinelui, laude ale notorietății. Locomotiva accelerează spre tunelul întunecat, în speranța unui final luminos. Fragmente dintr-o călătorie nebună și profundă.

Ceea ce ne animă este o forță inexplicabilă, o pânză care se rupe, dar este mereu reconstruită. Suntem suma experiențelor, diferiți, dar la fel în esență. Să vină mai mulți oameni, pentru că fiecare aduce o călătorie unică în spațiul literelor.

În arta vieții, moartea este doar un spațiu de creat. Nu este niciodată sfârșitul,

ci un nou început. Asemenea vulpii viclene, dornice de cunoaștere, longevitatea noastră constă în a nu înceta niciodată să învățăm. Limitele sunt doar începutul unei prăpastii.

O atitudine tinerească depășește orice altitudine. Fragmente de cuceriri, zburăm fără să cădem. Cuvintele sunt mări adânci, arta amăgirii. Marea iese la suprafață, magie și energie. Filipe Moura, inconfundabil, învață din înfrângeri. A trăi înseamnă a ști să zbori.

În adâncul tăcerii, ecoul pașilor metalici. Găleata solitară, cârpa de curățat. Marmură rece, pereți șoptitori. Picătură cu picătură, timpul se scurge.

O rază de lumină se reflectă pe sticlă, dezvăluind un chip pierdut printre stele și abisuri. Muzica de pian răsună, ca o scufundare emergentă, salvându-mă de la sufocare. Pe drum, asfaltul așteaptă, în timp ce aripioara înoată în golul adânc.

În apă adâncă, un salt în mișcare. O iluzie dispărută, un moment diferit. Oceanul scrie fără culoare, un actor pe scena vieții. Petrecere de cadouri, pijamale pe pat, pat vărsat. Imagine efervescentă fără peisaj, toate într-o singură inhalare. Transmutație clară, fără lacrimi, fără reguli. Fragmente în neant, o poveste care nu crește.

O săgeată fără țintă, un nod în papură. Scriu estompând timpul, un fir în ocean, o atingere pe față. Păcatul fără timp, un soare cald și o picătură pe pământ.

În scufundarea vieții, libertatea vine după profanare. Între scenă și cortină, trăim premoniții și realități. Un salvamar în nisip, un sonet neterminat. A simți înseamnă a fi.

Am plonjat în nisip, între vise și premoniții. Viața este o cometă,

nu întotdeauna prostii, ci un dans al imaginației.

Fiecare pas în jos este un pas spre necunoscut. În gol, râul rece trezește ceea ce nu poate fi văzut.

Săruturi care doresc, priviri care crapă. În barca adevărului, navigăm spre Pluto cu inimile noastre.

Nebunia se întâlnește cu sănătatea mintală, într-un portret niciodată surprins. Puterea de a exista, întotdeauna legată de inimă.

Într-o cutie de vise, eu creez castele în curentul râului. Fiecare pas este un pas în dansul credinței. În naufragiu, tu ai fost barca mea, în sufrageria în care nimeni nu voia să intre. Ți doresc într-o plecăciune, inimă care pompează pace.

Fragmente din noi, între pereți și note de pian, interpretând imposibilul. Dragostea se reflectă în oglindă, unde doar tu ești rama.

Durerea care ne înconjoară, profundă și unică, ca o privire care dezvăluie inima în care a fost cufundată. Lanțuri invizibile ne încătușează, un suflet bolnav și întunecat. Praful care zguduie simțurile, labirintul Sinelui.

Un curent scufundat, apatia unei zile frânte. Flacăra se aprinde, inima în flăcări, cal liber care așteaptă să fie înlănțuit. Simțindu-te în acest timp infinit, traversând trecutul învăluitor. O reuniune magică, doar uitându-mă la tine și văzându-te...

Am plonjat într-un vis, pierdut pe mare. Am rătăcit între umbre și iluzii, trezindu-mă la realitate. Visătorul somnambul caută mereu o altă piesă, desenând linii infinite.

Sentimente împletite, ca un lanț în inimă. Sunt o gură de aer, ploaie pe apă, căutând perechea perfectă. Dragoste care ne amorțește, moale și dulce.

*O cizmă în așteptare, O
fundă pe care n-o voi
niciodată, Pantoful
prietenului meu.*

În garda eternă, ea se instalează. Teroarea dezacordului fierbe, paralizând mintea și creația. Dar există speranță în urmă

înflorire verde: trăiți intens!

*Dragostea este un ocean adânc,
valuri de dorință și cucerire.
Navighez între pietre și frig, cu
inima drept busolă. Fragmente de
vise, pași care nu se repetă
niciodată. Vântul șoptește
secrete,
Iar marea își cântă melodia. Doar
iubire, spune inima,
Și lumea se schimbă.*

*Pe calea sufletului, spiritul se află într-un labirint de emoții. Minte, chinată,
caută liniștea, în timp ce trupul simte greutatea timpului. Dar puritatea
sufletului este un zid de nezdruccinat, puternic și rezistent. Să mergem împreună,
depășind afecțiunile vieții, găsim armonia în haos.*

*Gândirea este un lichid al imaginației, o revărsare de fascinație. Nebunia
scufundată susține raze de armonie, în timp ce magia invadează conștientul
inconștient. Viața devine frumusețe pură. Fragmente de infinit se extind între
cuvinte și sentimente. Provoacă gândirea, imaginează mereu, superiorizează
ființa.*

*Prietenie la amurg, unde domnește liniștea. Simțind atingerea moale, energia
care curge. Mai puternică decât pasiunea, este afecțiune pură.*

*Învățarea este un zbor fără sfârșit, orbitor și fascinant, precum vântul care
poartă cuvintele spre cele șapte mări. Fiecare rând scris este o bucată suflet,
un gând care zboară și imaginează, mereu prezent. A crește înseamnă a
învăța, înseamnă a trăi fiecare clipă ca un poem în mișcare.*

*A trăi înseamnă a simți fluctuația, zămbetul care nu se supune exteriorului.
Ferocitatea impulsului violent este doar un moment prost. Să cânti la pianul
inimii, să zbori peste nori furtunoși. Lumina din tunel calea, pentru că viața
condusă.*

Iubire profundă, iubire suferindă... Simțită și uitată, în adâncul sufletului

pierdut. Regretat, dar trăit.

În ciclul vieții, între linii și limite, se dezvăluie masca necunoscutului. Ne naștem, trăim și, în respirația timpului, găsim sfârșitul. Dar este acesta cu adevărat sfârșitul? Sau doar un nou început?

Amintiri de dragoste care nu dispar niciodată. Pentru tine am suferit, am simțit, am iubit și am trăit. Nu am iubit niciodată o altă femeie pe care am sărutat-o. În tine am găsit iubirea pe care mi-o voi aminti mereu.

Sentimente profunde, un dans între durere și dorință. N-am murit niciodată, dar am simțit. Pentru tine am scris, pentru tine am trăit. Prin mine, doar iubire și poezie.

În clipa iubirii, pare departe, dar deja un iubit. O zi singur, departe de iubire, dar mereu prezent.

Reflecții în oglindă

Uneori trebuie să privești dincolo de imaginea reflectată. Adevărata reflexie se naște în noi, fără a fi nevoie de oglinzi.

Noapte senină

Într-o noapte întunecată, lumina prezenței tale luminează ca zorii. Cântecul farmecului tău răsună ca fluierul unei păsări în zbor, tânjind după libertate.

Scrisul este libertatea mea, unde stiloul dansează pe hârtie și gândurile zboară sus. Aspir doar la cuvintele care mă împlinesc.

Călătoria fără sfârșit,

în tăcerea vântului.

Totul este nimic, iar nimic este totul,

Când plecăm, luăm doar ceea ce simțim.

Pe marginea prăpastiei, unde se ascunde abisul. Sfârșitul sau un nou început?

Pe prăpastia abisului, unde se ascunde sfârșitul. Fragmente de dorință și anxietate, sărind între vise și fum. Mereu așteptând, mereu dorind, într-un dans anxios al vieții.

Am urcat pe scara vieții, m-am gândit la destinația mea, dar rezultatul m-a surprins. Între lumină și umbră, am manevrat cu o voință proprie. Am urcat încet, coborând fără să cad.

O sete de inspirație, o explozie de intuiție. O gândire frumoasă care satură sufletul. Cu o înghițitură din cantină, totul devine magnific.

Existența este un mister fără sfârșit, vreau să mă sfârșesc, dar sfârșesc prin a rămâne. Cuvinte care răsună dincolo,

Câștigător al terifiantului, o dată. Nu vreau să plec, așa că exist și rămân, dincolo de ceea ce ar putea fi.

Soarele strălucește în zori,

O tristețe tandră la asfințit. Am trăit, am retrăit, am renăscut,

Eu sunt Soarele puternic, care strălucește mereu!